

La peixatera

Angoixat ha pres un whisky sol, a migdia. Després ha anat al Caprabo a la una del migdia a buscar peix pel dinar. Tot estava ple de gent amb la seua vida normal. Una noia carregant el carret, un eixam de dones fent cua a la peixateria, gent vivint la seua vida i ell deambulant amb el cap ple de dolor. Passava, anava, voltava. No ha comprat res. No ha volgut fer cua. S'ha esperat més estona per no haver de saludar un conegut que anava amb els dos fills i la dona al supermercat.

Tot el que fa se li gira en contra. No pot respirar tranquil.

Després aquest conegut li ha dit que si anava al mercat de Fleming podria trobar peix. Hi ha anat. Feia anys que no passava per aquell mercat. Una dona que venia ous l'ha mirat la mirada extraviada.

A la parada del peix, la peixatera li ha començat a afalagar amb *piropos*. Al tercer "carinyo" ja s'ha sentit commòs. Quan s'ha girat li ha mirat les

cuixes blanques: duia un davantal i no se li veien per davant. I li ha agradat aquesta dona que tallava el lluç rient i el mirava als ulls extraviats quan li demanava moralla per fer un caldo. "Què vols més?", li ha dit. "A tu et voldria, però no sé si tu vols", ha pensat.

Després li ha dit, balbucejant, que ningú no li havia dit tants *piropos* en molt temps. I ella s'ha posat una mica nerviosa, amb les mans grosses i fredes. I ell, mirant-la amb la seua mirada d'ullets de peix bullit, li ha donat un bitllet de cinquanta i trenta cèntims que ha comptat entre les monedes. I ella s'havia deixat una bossa de peix damunt de la balança. "Ja ho tens tot?", ha dit. "Em falta aquella bossa". "Veus? M'has posat nerviosa".

S'ha sentit com quan en una discoteca demanava per ballar una noia: mirant a tot arreu, menys a ella, i sentint unes ganes boges de tocar-la, d'abraçar-la, de sentir el seu cos i els seus llavis.

Andreu Loncà

Andreu Loncà

"Gràcies, guapa", li ha dit emocionat, caminant feixugament amb la seua bossa de peix pel passadís del mercat.

Després ha demanat un ram de clavellines roges i una dotzena d'ous a la noia que l'ha mirat en entrar al mercat. "En vols de dos rovells?", "Sí, em recorda quan era petit: de tant en tant, sortia un ou de dos rovells, quan hi havia les gallines noves".

Ha tornat a casa, rarament emocionat. Preparant el lluç, ha abocat glops de vi negre del Montsant d'una ampolla encetada. Un got darrere l'altre, un got darrere l'altre. Li agrada el color de vi. Havia perdut la dolçor del primer dia, estava com si hagués perdut el seu fràgil equilibri de sabor i d'olor. I han dinat sols, menjant fideus i lluç. Escurant el vi, que ja era una taca de color al pòsit del vas.

"Què vols més?", li ha dit. "A tu et voldria, però no sé si tu vols".